

РЕШЕНИЕ

№ 3007

гр. София, 29.04.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 29.01.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **10101** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка със Закона за достъпа до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на В. Б. И. от [населено място] срещу Решение от 24.09.2014 г. на Държавен експерт в Дирекция „Правителствена информационна служба“ към Министерски съвет на Република Б. (МС на РБ), с което е отказан достъп до обществена информация по заявление за достъп до обществена информация вх. № 03.07 – 893 от 10.09.2014г. на жалбоподателя.

В жалбата се твърди, че оспореният отказ е незаконосъобразен, като постановен в противоречие със закона. Иска се да бъде отменен и да бъде задължен административния орган да предостави исканата информация.

Ответникът по жалбата, чрез процесуален представител, изразява становище за неоснователност. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не встъпва в производството.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу подлежащ на обжалване административен акт, от активно легитимирано лице и в срок.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на

страните и прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност, въз основа на наведените в жалбата основания и като извърши служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Съгласно чл.28, ал.2, вр. чл.3 от ЗДОИ решение за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп се взема от органа, представляващ съответния задължен по закон субект, или от „изрично определено от него лице”.

Процесното заявление за достъп до информация е отправено до Администрацията на Министерския съвет и на вниманието на министър – председателя на Република Б. Г. Б. / към онзи момент/, като представляващ Министерския съвет, който е задължен субект по чл.3, ал.1 от ЗДОИ.

Решение за достъп или за отказ за предоставяне на информация по подаденото заявление следва да е подписано именно от министър – председателя или от изрично упълномощено по чл.28, ал.2 от ЗДОИ от него лице.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореният отказ е издаден от компетентен орган във връзка с представена по делото Заповед № В – 110 от 18.11.2013г. на министъра председателя на РБ, по т. 2 е упълномощен Държавен експерт в „Правителствена информационна служба“ да взема решения за предоставянето или отказването от предоставяне на достъп до обществена информация и да уведомява писмено заявителите за това.

Оспореният отказ е издаден при спазване на предвидената от закона форма – писмена.

Предвид горното, неоснователно е възражението на жалбоподателя за нищожност на оспореното решение.

Съдът установява, че процесният мълчалив отказ е незаконосъобразен поради съществени нарушения на административно – производствените правила и несъответствие с материалния закон, и двете представляващи основания за отмяна, съгласно чл.146, т.3 и т.4 от АПК.

С подаденото заявление жалбоподателят е поискал достъп до обществена информация, както следва:

По т.1 и т.2 – Доклади на Главния инспекторат на МС за извършена извънпланова проверка за обект – комплекс „Б.”, възложена със Заповед № Р-763 от 11.04.2014 г. на министър – председателя и за спазване на работното време от администрацията на МС, възложена със Заповед № В-54 от 09.05.2014 г. на министър - председателя, съответно по т.3 – Доклад на Главния инспекторат на МС за извършена проверка по писмена резолюция на министър – председателя по повод постъпила информация от Д..

В заявлението са посочени документите, достъп до които се иска, както и формата, под която се иска достъпът до информация, а именно копие по електронна поща или запознаване с документите на място.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В тази връзка съдът счита, че описаната по горе информация има характера на обществена такава и същата може да даде възможност на гражданите, които я търсят, да си съставят собствено мнение относно дейността на задължения субект.

Безспорно ответникът в това производство се явява задължен субект по смисъла на

ЗДОИ, а именно държавен орган по смисъла на чл. 3, ал. 1 от закона.

При издаване на оспорения отказ, административният орган е мотивирал същия със следното:

По т.1 от оспореното решение - достъп до информацията по т.1 и т.2 от заявлението, а именно до доклади на Главния инспекторат на МС за извършена извънпланова проверка за обект – комплекс „Б.“, възложена със Заповед № Р-763 от 11.04.2014 г. на министър – председателя и за спазване на работното време от администрацията на МС, възложена със Заповед № В-54 от 09.05.2014 г. на министър – председателя, е отказан на основание чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ, във връзка с чл.2, ал.4 от ЗДОИ, чл.4, ал.1 от Закона за защита на личните данни и чл.17, ал.3 от Закона за държавния служител. Прието е, че в докладите се съдържа информация за имената и длъжностите на служители от администрацията на МС и комплекс „Б.“, която би могла да доведе до индивидуализиране на конкретни физически лица, т.е. която представлява „лични данни“, както и че би могло да съдържа информация от трудовите и служебни досиета на служителите, съответно, че тези лица не са дали изрично съгласие за предоставянето ѝ.

По т.2 от оспореното решение - достъп до информацията по т.3 от заявлението, а именно до доклад на Главния инспекторат на МС за извършена проверка по писмена резолюция на министър – председателя по повод постъпила информация от Д. е отказан на основание чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ. Посочено е, че писмото на председателя на Д., по повод на което е разпоредена проверката, както и материалите от проверката / вкл. и докладът от проверката/ съдържат класифицирана информация.

Решението е неправилно по следните съображения:

Законът е дефинирал информацията, която следва да бъде предоставяна по реда на закона - това е всяка информация, свързана с обществения живот в страната и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти съгласно цитирания по – горе чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ. Поисканата от жалбоподателя информация в конкретния случай отговаря на законовото определение.

В закона са определени изчерпателно и изключенията, при които е допустимо, макар и обществена, информацията да не се предоставя, а именно в чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ.

Както бе посочено по-горе, решението по т.1 е издадено на основание чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ, съгласно който текст „Основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес“.

Като изключим факта, че в решението изобщо не е изследван въпроса дали е налице надделяващ обществен интерес, което е нарушение по чл.35 от АПК, и посочения текст, а именно липсата на съгласие на евентуално засегнати трети лица е незаконосъобразно приложено.

На първо място, за да се приложи разпоредбата на чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ, то първо е следвало да бъде изпълнена процедурата по чл.31 от ЗДОИ, каквато изобщо няма провеждана.

На второ място, неоснователно е позоваването на чл.2, ал.4 от ЗДОИ, съгласно която ЗДОИ не се прилага за достъпът до лични данни, както и на соченото от процесуалния представител по делото като съдебна практика решение по ад. № 16251 / 2013 г. на ВАС. Предмет на исканото заявление не са личните данни на

служителите, трите имена и длъжностите им, а докладите от извършените проверки на Главния инспекторат към МС. Т.е. не личните данни на служителите са цел на искането, а съдържанието на докладите, поради което и чл.2, ал.4 от ЗДОИ не намира приложение. Обстоятелството, че в тези доклади може да се съдържат и лични данни, предоставянето на които не може да стане без съгласие на лицата, не означава, че цялата информация, съдържаща се в тях не може да бъде предоставена.

Тук не бива да се забравя текста на чл.37, ал.2 от ЗДОИ, съгласно който в случаите по ал. 1 се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен, т.е. дори и да беше спацена процедурата по чл.31 от ЗДОИ и да не беше получено съгласие от някои от засегнатите лица, то достъп до докладите отново би могъл да бъде предоставен, в частта им, достъпът до който не е ограничен /например чрез забелване на личните данни/.

Предвид горното, отказът по т.1 от решението като незаконосъобразен следва да бъде отменен.

По отношение на т.2 от решението, както бе посочено, отказът за достъп до информацията по т.3 от заявлението, а именно до доклад на Главния инспекторат на МС за извършена проверка по писмена резолюция на министър – председателя по повод постъпила информация от Д. е отказан на основание чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ, като е посочено е, че писмото на председателя на Д., по повод на което е разпоредена проверката, както и материалите от проверката / вкл. и докладът от проверката/ съдържат класифицирана информация.

Съгласно чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ достъпът може да бъде ограничен, когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, като се твърди в случая, че става въпрос за класифицирана информация.

На първо място, по делото се установи, че посоченото в решението, а именно, че вкл. и докладът от проверката е класифициран не отговаря на действителността.

В становище изх. № 03-07-893 от 27.01.2015 г. от ръководителя на Главния инспекторат е посочено изрично че „докладът от проверката не е маркиран с гриф за сигурност, тъй като в него не е отразена информация, подлежаща на класифициране / с изключение на данните за номера на доклада на председателя на Д./.

Липсата на гриф се потвърждава и от процесуалния представител по делото. Установява че се гриф за сигурност „поверително” е поставен само върху доклада на председателя на Д., по повод на който е извършена проверката, но не е установено наличието на класифициране на сбор от документи по чл.30, ал.3 от Закона за защита на класифицираната информация.

При горното, съдът приема, че липсата на изрично поставен гриф за сигурност върху документа, както и на изрично класифициране на сбор от документи опровергава посоченото в решението, че докладът като цяло съдържа класифицирана информация. Доколкото в него е възможно да се съдържа такава, както е посочено от ръководителя на инспектората относно номера на доклада на Д., то отново и тук важи правилото на чл.37, ал.2 от ЗДОИ за извършването на частичен достъп само до информацията, която не е защитена.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав счита, че оспореното в това производство решение, с което е отказано предоставяне на достъп до обществена информация, по искане за достъп до обществена информация, е незаконосъобразен, поради съществено процесуално нарушение / необсъждане на въпроса за наличието на

надделяващ обществен интерес и непровеждане на процедурата по чл.31 от ЗДОИ/, както и в нарушение на материално правни норми / чл.31, ал.1 и ал.2 от ЗДОИ/, поради което следва да се отмени и преписката да бъде върната за ново разглеждане на заявлението.

Жалбоподателят не е поискал заплащането на разноски, а предвид изхода на спора съдът намира за неоснователно искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2, чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Б. И. от [населено място] от 24.09.2014 г. на Държавен експерт в Дирекция „Правителствена информационна служба“ към Министерски съвет на Република Б., с което е отказан достъп до обществена информация по заявление за достъп до обществена информация вх. № 03.07 – 893 от 10.09.2014 г. на жалбоподателя.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявление вх. № 03.07 – 893 от 10.09.2014 г. при спазване на законовите срокове и при съобразяване с указанията в мотивите на решението.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: